

اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی به شیوه آنلاین بر تعارض والد-نوجوان و اهمال کاری تحصیلی نوجوانان در دوران کووید ۱۹

آزاده خداداد شاهسون^۱، حسین کشاورز افشار^۲، عباس جواهری محمدی^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشکده ادبیات، علوم انسانی و اجتماعی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

^۲ استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران. (مؤلف مسئول)

^۳ استادیار گروه مشاوره، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

چکیده

هدف پژوهش حاضر مشخص نمودن اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی به شیوه آنلاین بر تعارض والد-نوجوان و اهمال کاری تحصیلی نوجوانان در دوران کووید بود. روش پژوهش حاضر تجربی از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل کلیه دانش‌آموزان پسر دوره متوسطه منطقه ۳ تهران بود که در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ مشغول به تحصیل بودند که با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس (سهل الوصول) ۳۰ نفر انتخاب و در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. شرکت‌کنندگان پرسشنامه مقیاس والد-نوجوان فاین، جی مورلند و اندرو شوبل و مقیاس اهمال کاری تحصیلی سولومون و رابلوم را تکمیل نمودند. شرکت‌کننده‌های گروه آزمایش در ده جلسه چهار و پنج تا شصت دقیقه‌ای تحت مداخله آموزش مهارت‌های زندگی به شیوه آنلاین قرار گرفتند و شرکت‌کننده‌های گروه کنترل مداخله‌ای دریافت نکردند. جهت بررسی فرضیه پژوهش از آزمون تحلیل کوواریانس با استفاده از نرم افزار spss-v24 استفاده شد. نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که مداخله آموزش مهارت‌های زندگی به شیوه آنلاین در دوران کووید ۱۹ تعارض والد-نوجوان (استدلال، پرخاشگری کلامی و پرخاشگری فیزیکی) و اهمال کاری تحصیلی نوجوان (آماده شدن برای امتحانات، آماده شدن برای تکلیف و آماده شدن برای مقاله‌های پایان ترم) را کاهش داده است ($p < 0/001$). بنابراین نتیجه گرفته شد که با آموزش مهارت‌های زندگی به شیوه آنلاین تعارض والد-نوجوان و اهمال کاری تحصیلی نوجوانان کاهش یافت.

واژه‌های کلیدی: آموزش مهارت‌های زندگی به شیوه آنلاین، تعارض والد-نوجوان، اهمال کاری تحصیلی، دوران کووید ۱۹.

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۳، پاییز ۱۴۰۰، صفحات ۲۸۵ - ۲۶۹